

Zástavou ať ruční, ať nemovitou zajištěné pohledávky nepominuji již pouhým ústním jich prominutím.)*

A. vznesl na B. žalobu opoziční dle § 35. exek. ř. s poukazem na to, že tento jemu prohlášením: »nic mi již více nedluhujete, ničehož na Vás více nežádám« vykonatelné pohledávky ve výši 12.000 K prominul.

Obě nižší instance žalobě vyhověly.

V důvodech

zjišťuje se předem, že ono ústní prohlášení vskutku se stalo, že se vykonatelných pohledávek týkalo, načež projevuje se souhlasný právní názor, že prominutí dluhu dle § 1444. ob. z. obč. nevyžaduje ku své platnosti a účinnosti formy spisu notářského, že ústní prohlášení k účinnosti prominutí úplně stačí.

Třetí stolice vyhověla dovolání B-ově, rozsudek odvolacího soudu zrušila a odkázala věc témuž k novému projednání a rozhodnutí.

V důvodech

se především rozebírá, k čemu se vlastně onen projev vztahoval, načež se takto pokračuje:

Ostatně — a na to dlužno klásti hlavní váhu — není ani toto prominutí dluhu platno a právně účinné. Může býti zajisté správné, že smlouvu o prominutí dluhu, i když byla uzavřena jen ústně, tudíž bez formy spisu notářského, náleží považovati za platnou, jeví-li se smlouva ta perfektní v tom smyslu, že se jí věřitel vzdal svého práva úplně, že na straně jeho nestává již žádného nároku ohledně prominutého obnosu a že dlužník nemá ničeho dále od věřitele k požadování, aby byl vůči němu prost jakéhokoliv závazku. Tak se však věc v daném případě nemá. Neboť při onom ústním prohlášení žalovaného, jež vzato za prokázáno, měl tento ještě nabyté zákonné (jako pronájemce) a soudcovské (jako vymáhající věřitel) právo zástavní pro dlužné nájemné a dlužník ještě neměl písemného, pro exekuci soud určeného prohlášení ohledně vzdání se práv zástavních a zrušení exekuce. Vyšlo naopak na jevo, že žalovaný byl arci o vydání prohlášení takového žádán, že však k tomu nedošlo, poněvadž se vzpěchoval podepsati takovou listinu. Nebylo tudíž tvrzenou smlouvou o prominutí dluhu skutečně úplně vzdání se práva věřitelova, i stává, an žalovaný písemné prohlášení ohledně prominutého požadavku nevyslovil, pochybnost ohledně vážnosti vůle, prominouti obnosy domněle ještě nezaplacené. Z toho plyne, že k perfekci smlouvy o prominutí pohledávky právem zástavním zajištěné nedostačuje ještě ústní prohlášení věřitelovo a je-

*) Pozn. zasíl. Podobné rozhodnutí ze dne 21. června 1900, č. 8713, uveřejněno jest v příloze Věstníka pod čís. 267, řada nová.

ho přijetí se strany dlužníkovy, že je k tomu zapotřebí také ještě — když se zástava současně nevrátí, vztažně vrátiti nemůže — vydání oněch listin (výmazných, vztažně jiných účelných prohlášení písemných), které uskutečňují perfekci smlouvy o prominutí dluhu, dle okolností sepsání notářského spisu ve smyslu ustanovení § 1. zákona ze dne 25. července 1871, č. 76 ř. z. Tomuto stanovisku nevyhovuje naříkaný rozsudek, je proto stížen právním omylem a je tu dán uplatňovaný dovolací důvod č. 4. Šu 503. c. s. ř.

Bylo proto dovolání vyhověti a poněvadž nedostatek, jakýchkoliv zjištění o tom, zda vykonatelné pohledávání žalovaného nepominulo po vzniku titulu úplným zaplacením — jak se v žalobě taktéž tvrdí — a zda tudíž tento podpůrně uplatňovaný důvod zániku se tu naskytá, zabraňuje zralost věci k rozsouzení, bylo dle eventuální žádosti dovolání rozsudek v odpor vzatý zrušiti a uznati dle shora uvedeného (§ 510., odst. 1. c. s. ř.).

(Nález nejvyššího soudního dvoru ze dne 5. března 1913, č. j. Rv II 243/13.) Flieder.

Ustanovení § 23. říš. vod. zák. a § 61. mor. vod. z. z. nevztahuje se na náklady meliorační a nelze ustanovení toho stotožňovati s obecnoprávním promlčením. Přísluší tudíž nákladům těm přednostní právo zástavní bez ohledu na dobu od ukončení melioračních prací uplynulou.

K výdražku za usedlost X. přihlásilo vodní družstvo v K. meliorační náklady a všeobecné útraty společenstva s tříletými úroky z prodlení. Vymah. věřitel podal odpor proti přiřknutí v přednostním pořadí, jelikož předepsání dotyčných obnosů povinnému oznámeno nebylo, že nebylo vyhotoveno ve formě ku platnosti potřebné a poněvadž kollaudace zems. výborem ještě se nestala, poněvadž dále obnosy dotyčné měly býti dle jednotlivých roků, v nichž práce se konaly, podrobně uvedeny, a konečně poněvadž práce ty již před 5 lety byly ukončeny, od té doby žádný příspěvek na ně nepřipadal, tudíž likvidovaný obnos jest starším 3 let.

První soudce družstvu účtované náklady přiřknul a vymah. věřitele s odporem, pokud promlčení uplatňuje, na pořad práva a pokud výše pohledávky se týče, na pořad správní odkázal.

Obě vyšší stolice stížnosti vymah. věřitele zamítly.

V důvodech II. stolice

se mezi jiným praví:

Účtovaný kapitál pozůstává z útrat za meliorace, jimž zákon (§ 23. ř. z. v. a § 61. z. z. v.) poskytuje výsadného práva zástavního, aniž by potřebovaly knihovního zajištění a obmezení této výsady